

Beszámoló a 2015-ös év felnőtt és ifjúsági versenyeiről

Szeretettel köszöntöm meghívott vendégeinket, tagtársaimat és az ifjúságot.

Amint azt tudjuk, az elmúlt évben is voltak tűzoltóversenyek, és természetesen voltak pázmándi csapatok is melyek tevékeny résztvevői voltak e versenyeknek.

Az első ilyen alkalom ...

2015.február 28-án, Vértessomlón volt. Egy nagyszerű kezdeményezésként került megrendezésre az I. Tűzoltó-kapocskupa. A verseny, országos versenyként lett meghirdetve.

Vértessomló egy gyönyörű környezetben fekvő község, és emellett – azt hiszem, nyugodtan kijelenthetem, hogy - az egyik „tűzoltó nagyhatalom” az országban.

A tavasz első napsugarai szórták a szikrákat, de természetesen ez a verseny még nem a szabadban, hanem a helyi sportcsarnokban került megrendezésre.

Remek volt a helyszín, kiváló volt a szervezés és vérprofi volt a verseny lebonyolítása.

Az I. Tűzoltó-kapocskupán Kratancsik Dóra csapata vett részt, vagyis azok az ifjú férfiak, akik 2014-ben, a zánkai országos versenyre álltak össze.

Pontosabban csak a raj felének kellett megjelennie a versenyen, mert a teremben, természetesen csak a szívóoldali szerelés kivitelezhető.

Egy kicsit sajnálom, hogy a lányok, bocsánat a hölgyek nem tudták összerántani magukat erre a versenyre, mert remek erőpróbának bizonyult ez a somlói kaland.

Szóval a verseny több fordulós volt, így próbálták biztosítani a szervezők, hogy a benevezett csapatok ne csupán csak egy erőpróba kedvéért utazzanak akár több száz kilométert is.

A pázmándi fiatalemberek igen jól, sőt mondhatom, hogy a vártnál is jobban szerepeltek.

A több alkalommal is „vitézkező” csapat a 6. helyen zárt, ami önmagában szép eredmény (egyébként 14 férfi csapat vett részt a versenyen), de ha elmondom még azt is, hogy ahány alkalommal pályára lépett a pázmándi csapat mindig 5 pont (5 másodperc) előnyt adott az aktuális ellenfeleinek, mivel nem volt megfelelő a versenyzők cipője.

Tehát úgy lettek a fiúk 6. helyezettek, hogy a középdöntőt a nem megfelelő cipő miatt elvesztették azzal a csapattal szemben, akik végül a másodikkak lettek.

... és még mindig a cipő, tehát a nem megfelelő felszerelés miatt előttünk

végzett, vagyis 5. helyezett lett egy olyan csapat, akit egyébként az időeredményét tekintve simán legyőztünk.

Természetesen igazából nem bántódott senki, sőt azt gondolom jó hangulattal vettük tudomásul, hogy ott vagyunk az „elit” közelében.

Hozzáteszem még, hogy a Kapocs-kupa folytatódik, már megrendezésre került azóta a II. is (Kőszeg), sőt nem sokára a III. Kapocs-kupáért is megmérkőznek a csapatok Tótkomlóson.

Nagyon jó ötlet, nagyon jó kezdeményezés, tudni illik, így a téli időszakban is van versenyzési lehetőség. De - talán mondhatom így - a pénz hiánya miatt azt hiszem, nehezen tervezhetünk ezzel a versennyel (utazási, nevezési, szállás költségek).

2015. május 8. Dunaújváros

Több, mint ötven versenyző állt rajthoz a Fejér megyei tűzoltó lépcsőfutó versenyen Dunaújvárosban. A már hetedik alkalommal megrendezett bajnokságra ezúttal - idén először- önkéntes tűzoltók is jelentkeztek. A felhívásra a móri önkéntes tűzoltó egyesület egy teljes csapatot indított, míg a mezőny másik önkéntes csapatát a pázmándi, velencei és a pusztaszabolcsi önkéntesek alakították meg.

A versenyzőknek teljes védőfelszerelésben – vagyis védősisakban, kabátban, nadrágban, csizmában, kesztyűben – és természetesen sűrített levegős, acélpalackos légzőkészülékben kellett időre felérniük a Duna-parti víztoronynál lévő lépcsősoron. A százkilencvennégy lépcsőfok teljesítése közel olyan, mintha egy tízemeletes panelház tetejére futottak volna fel a tűzoltók.

Ebben a versenyben, az összetettben lett 3. helyezett Pázmánd- Velence- Pusztaszabolcs ÖTE csapata. Pázmándot Nagy László képviselte.
(Varga Márk legfiatalabb résztvevő)

2015. május 16., Mór

A Fejér Megyei Tűzoltó Szövetség ekkor tartotta megyei tűzoltóversenyét a Fejér Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatósággal és Mór Önkormányzati Tűzoltósággal együttműködve.

Szép környezet, gyönyörű idő ...

Kérdezhetnénk, hogy mi kell még a jól szervezett versenyhez?

A Pázmánd ÖTE részéről például 5 versenycsapat.

Az 5 csapattal, a második legnépesebb egyesület voltunk Móron. A Vál ÖTE, 7 nevezett rajával előzött meg bennünket e tekintetben.

Összesen 31 csapat nevezett erre a megyei megmérettetésre.

Versenycsapatunk a következőképpen szerepeltek:

800 liter/perces kismotorfecske kategória:

Felnőtt női csapatunk	II. helyezést,
Felnőtt férfi csapatunk	III. helyezést ért el.
1sz. Ifjúsági fiú csapattunk (vegyes csapat)	IV. helyezést ért el,
Ifjúsági lányaink	V. helyezettek lettek,
és 2 sz. Ifjúsági csapatunk	VIII. helyezést ért el.

Halkan jegyzem meg, - és már évek óta teszem ezt -, hogy ezeket az eredményeket, egy lassan muzeális értékű NDK-s szivattyúval érjük el, aminek szerintem legalábbis Polonia, de az is lehet, hogy BMW Fox lelke van. Néha egészen meglepő dolgokat produkál.

A versenyek előtt, az edzéseken rendszerint csattog, durrog, pöfög, egészen meglepő és ijesztő dolgokat mutat. A parancsnok úrral együtt, a bütykölések mellett, alkalmazzuk a kézrátétellel való gyógyítást, már imádkoztunk is a különböző istenekhez, simogattuk Őkermét, sőt Uri Geller elhíresült szavait is egyre többször bevetettük ... mármint, hogy „múkogy-múkogy!”.

Aztán kitudja, hogy ilyenkor mi használ, de a versenyeken valahogy megtáltosodik ez a szivattyú és, csapataink általában hozzák is az eredményeket. Annyi azonban bizonyos, hogy már túl sok praktika sajnos nincs a tarsolyunkba, és nem tudom, még mennyi ideig tudjuk a lelket tartani ebbe a szivattyúba. Félek, egyszer „nyugdíjaznunk” kell, és hogy utána mi lesz? – ez egy fogós kérdés!

No, de haladjunk tovább.

Négy rajjal nevezünk még a CTIF szabályzat szerinti versenyszámba is, melyet hivatalosan hagyományos tűzoltóverseny kategóriaként neveznek.

Itt a következő eredmények születtek:

Felnőtt női csapatunk	I.
Felnőtt férfi csapatunk	I.
Ifjúsági lány csapatunk	I., és
Ifjúsági fiú csapatunk is	I. helyezést ért el.

Ebben a kategóriában nem volt ellenfelünk!

Nem akarok ünneprontó lenni, de az előbbi mondatot még egyszer elmondom egy kicsit kiegészítve. Azt el kell árulnom, hogy ebben a kategóriában sajnos nem volt rajtunk kívül más induló, tehát igazából tényleg nem volt ellenfelünk. ... hogy miért?- azt nem tudom, de biztosan hosszasan el lehet gondolkodni ezen a kérdésen.

Rögtön megragadom a lehetőséget, és magyarázom a bizonyítványunkat. A két felnőtt csapat 2014-ben, a zánkai országos versenyre állt össze és ott mindegyik csapatunk a kategóriájának 4. helyen végzett. (A Kapocs-kupáról már szóltam!) Tehát nyugodtan mondhatjuk, hogy ezek a helyezések, még így ellenfél nélkül is bizonyos nívót jelenthetnek.

Ifjúsági lány csapatunk, szintén ellenfél nélkül versenyzett és így lett első. De! - „meg is ette volna a fene” az egész, ha ez esetben akárki is megverte volna ezeket a lányokat. Igaz, hogy még nem volt ekkor a csapat csúcsformája közelében, de mégis csak egy ifjúsági tűzoltó olimpiára készült ...!
Úgy gondolom, hogy ezek a lányok is egyfajta nívót képviseltek ott Mórton.

A fiúk? –ők egy nagyon fiatal csapat. Mondhatnám, hogy a jövő csapata lehet belőlük. Eredetileg nem is akartuk nevezni őket, de gondoltuk, hogy ha már készülgetnek, eljárnak az edzésekre egy szerelés erejéig megmutathatják, hogy mit tudnak. Amikor kiderült, hogy nincs más csapat ebben a kategóriában rajtuk kívül, rögtön beneveztük Őket. Szorgalmuk, kitartásuk miatt megérdemelték azt a kupát. Egyébként szinte valamennyien idén lépnek be abba a korba, amikor a szabályzat szerint hivatalosan is nevezhetőek lesznek a versenybe.

Előttük a lehetőség, ha ügyesek lesznek, 2016-ban akár országos versenyen is bizonyíthatnak.

Ilyen eredmények után, megkoronázta a napunkat a FMTSZ Vándor kupája. 2009 után, (akkor volt 125 éves évfordulónk) immár ismét birtokunkba tudhatunk egy újabb Vándor kupát, melyet 5. alkalommal érdemelt ki a Pázmánd ÖTE. Így ez a gyönyörű kupa is, immár véglegesen a tulajdonunkba kerülhetett.

Következő időpont és esemény

2015. június 20-21-e, Szekszárd.

Ekkor, és itt rendezték meg a VI. Országos Hagyományos Tűzoltó Versenyt. Egyesületünk két biztos indulóval számolt. Az előbb már említett női és férfi rajunkat, mint a megyei versenyen - a már ismert körülmények között – mutatott teljesítménye és eredménye miatt nevezhettük az országos versenyre.

Nem mondom, hogy már javában folyt, de bizony már megkezdődött a felnőtt csapatok felkészítője, amikor is, egy bizonyára furcsa csillagzatállású este, véglegesen eldöntött tény lett, hogy még egy csapatot indítani fogunk, mégpedig a korponos kategóriában. Persze annak a logisztikája sem volt semmi, ahogy az elképzelésből valóság válhatott. (Köszönet a FMTSZ-nek!)

Szóval e bizonyos este után eggyel több csapat készült a nagy megmérettetésre. Eggyel több csapatért kellett izgulni, eggyel több csapat gyakorlatait kellett megszervezni, eggyel több csapatnak kellett cipőt és sisakot vásárolni. (A cipőt mindenki magának vette meg.) Telt-múlt az idő, **de milyen gyorsan!**- egyszer csak fenn ültünk a buszon, amely Szekszárdra vitt bennünket.

Ha durván akarok fogalmazni, egy-egy feszültségoldó, szíverősítő után, két nóta között, ripsz-ropsz lezajlott a verseny, és megszülettek az eredmények.

Bosszantó volt, hogy elkerülhető hibák miatt Női csapatunk „csak” a IV. helyezést érte el. Mondhatjuk, hogy megőrizték a 2014.ben elért helyezését, de az tisztán látszott, hogy Ők ennél többre képesek.

Bizakodásra, és öröme ad okot az, hogy férfi csapatunk a II. helyezést érte el, jócskán javítva a 2014-es Zánkai eredményükön (IV. helyezés). Ez a csapat még mindig nagyon fiatal, és ha együtt tudjuk tartani őket, ha egy kicsit többet, kicsit szorgalmasabban gyakorolnának, bizony nagy lehetőségek előtt állhatnak.

... és itt, ezen eredmény után nyernek igazán értelmet szavaim, melyeket a I.

Kapocs-Kupa, és a móri, megyei verseny után elmondtam, felolvastam.

Kiemelném, hogy rangját adja ennek a második helyezésnek az, hogy bizony az Önkéntes Tűzoltó Egyesületek férfi kategóriába 14 csapat nevezett, így aztán 13 ellenfele volt a fiúknak, és ők 12-t simán – kimondom – megverték.

Mégsem ezt a csapatot ünnepelte a község apraja-nagyja hazaérkezésünk után.

Véleményem szerint kicsit méltánytalanul bánt az élet a fiúkkal, de remélem ez csak arra sarkalja Őket, hogy újra, és újra bizonyítsanak addig, míg majd a

főcím róluk szól.

Melyik is volt akkor az a csapat, akiről még az újságok is írtak? – igen jól sejti mindenki! Az „öregokről” szólt abban a néhány napban minden.

Az Önkéntes Tűzoltó Egyesületek férfi kategória korponttal végeredménye:

I. helyezett Pázmánd csapata

A versenycsapat zömét azok a személyek alkották, akik mintegy 30-35 évvel ezelőtt, országos versenyen ifjúsági kategóriában első helyezést értek el. A legfiatalabb versenyzője a csapatnak túl van a 30-on, a 40 felé közelít, és talán Ő volt a legszomjasabb. A legidősebb pedig egy év híján 70 éves volt ekkor, aki még bírta annyira szusszal, hogy az indulást jelző sípot simán meg tudta fűjni. Sőt még a stafétában is szerepet vállalt, amikor egyik társának támadt némi koordinációs problémája. Na, nem volt annyira veszélyes a helyzet, mint ahogy az kihallatszik szavaimból, urai voltak a helyzetnek, de a kor, azért valamennyiükön látszott.

Csak tudnám, hogy miért az Űrcowboyok című film jut eszembe mindig, amikor erre a néhány napra gondolok?!

Biztosan azért, mert a film főszereplői sem voltak már éppen fiatalok, de mégis kihozták magukból mindent, és amellet, hogy rendkívül jól, szórakoztatóan játszották el szerepüket, sikerre vitték küldetésüket, mellesleg megmentették a Földet. Nos, ha ebben az esetben nem is a Föld megmentése volt a tét, a korponos csapat tagjai – úgy gondolom – mindent megtettek annak érdekében, hogy a legfényesebb éremmel a nyakukban térjenek haza.

Nem szándékom az elért érdemeket csökkenteni, de ki kell mondanom a korponos csapatnak nem volt nevezett ellenfele. (Mi úgy tudtuk lesz, legalább egy ellenfél.) De az is nagydolog, és szerintem azt értékelte mindenki, hogy 30-35 év (így mondom) csend után nyújtottak olyan teljesítményt a csapat tagjai, ami nem mindennapi.

Még egy számunkra fontos eseményről kell néhány szót ejtenem.

2015. július 19-26 között rendezték meg a XX. Nemzetközi Ifjúsági Tűzoltó Olimpiát Lengyelországban. Hazánkat immár harmadik alkalommal a mi ifjúsági lánycsapatunk képviselte most a békéssámsoni fiúcsapattal együtt. Vendégeinktől elnézést kérek, túlságosan sokat nem fogok beszélni erről az eseményről, mert mint eddig, most is készült erről a versenyről és a csapatról egy film, amit már szerintem mindannyian pázmándiak többször is láthattunk.

Röviden, néhány szóban annyit mondanék a versenyről és a körülményekről, hogy csakúgy, mint itthon, nagyon-nagyon meleg volt Opole-ben is. Kezdetben volt egy kis bonyodalom a szállás elfoglaláskor, de aztán az megoldódott. Kicsit mesze volt a stadion, ahol a verseny zajlott, és nem volt tömegközlekedési eszköz, amellyel utazhattunk volna. Néha fura volt a kaja, de éhesek voltunk megettük. Mi felnőttek legalább is fogyasztottunk, szerintem a lányok is, de ők inkább csak a testsúlyukból. Viszont jó volt a hangulat, szenzációsak voltak a helyszínek, szórakoztatóak voltak a programok, a kirándulások.

Jót versenyeztünk, a formánkat jól időzítettük. A második edzésen valami szenzációs időt produkáltak a lányok mind a staféta, mind az akadálypályán. Én simán kiegyeztem volna azzal az eredménnyel.

Aztán a verseny napján nem voltunk ennyire szerencsések. A staféta pályán az első akadály nem úgy sikeredett, ahogy addig, és volt egy kicsit dőcögős váltásunk is. Ennek ellenére jó időt futottunk.

Az akadálypályán nem tudtuk megismételni az előző napi eredményünket, de így is jó idővel végeztünk, ám valahogy egyik tömlőnkbe lett egy csavarodás, amiért 5mp büntetést kaptunk.

Így lett a csapatunk a lányok között 6. helyezett 9 indulóból. Az összesítésben a 45 csapat között több fiú csapatot is megelőzve, a 20. helyezést értük el. Egy kicsit csalódás volt számunkra a zenés-táncos bemutatkozó est, mert érzésünk szerint megint ott lett volna a helyünk a díjazottak között.

Összességében azt gondolom, hogy ismét egy nagy kaland részesei lehettünk, rengeteg élménnyel gazdagodtunk, amit egyhamar nem felejt el senki.

Remélem, hogy nem ez volt az utolsó ilyen kaland, amiben részt vehettünk, és még lesz olyan csapat, amely ki tudja vívni magának a jogot, hogy egy ilyen hasonlóan rangos versenyen részt vehessen.

Végül szeretném megköszönni mindenkinek a segítséget, amivel hozzájárult versenycsapatunk eredményes felkészítéséhez.

Nevek említése nélkül köszönjük mind az anyagi, mind a természetbeni támogatásokat. Szép eredményekről számolhattam be, de mindezeket nem érhattük volna el az egyesületünket segítő, támogató személyek, cégek és szervezetek nélkül.

Köszönöm a figyelmet!

Pázmánd, 2016. március 12.